

1972 மார்ச் 3]

sanction for 160 mini-supermarkets. But we have started only 29, and we are waiting to see the results. As I said, we have got a proposal to start up to 100 mini-supermarkets which will mean roughly one for every taluk.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, there has been a proposal to start a mini-supermarket in Mylapore and so far it has not been started. So, will the Government take steps to expedite the opening of a mini-supermarkets in Mylapore ?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, supermarkets are more suitable for bigger cities. Mini-supermarkets are suitable for smaller towns. There should be sale of Rs. 2,000 for mini-supermarkets and bigger supermarkets must have a sale much higher than that. Therefore, mini-supermarkets are not particularly suitable for the Madras City.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரின் வேண்டுகோளின் படி. வினாக்கள் 290, 291, 292 தள்ளி வைக்கப்படுகின்றன. இத்துடன், வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்]

(3) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

கோவை மாவட்டத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம், கோவை மத்திய சிறைச்சாலையில் திருமலைச்சாமி என்பவர் இறந்தது, மாநிலம் முழுவதும் பரவியுள்ள வேலை நிறுத்தம்

ஆகியவை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கான அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அப்படித் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கும் உறுப்பினர்களின் பெயர்கள்—திரு. என். மருதாசலம், திரு. என். கே. பழனிசாமி, திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. எம். சுரேந்திரன், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. அந்தத் தீர்மானத்தின் பொருள் :

[1972 மார்ச் 3]

“ strike by workers of Coimbatore district, death of Thiru Thirumalaiswami in Central Jail, Coimbatore and the proposed State-wide strike from 1st March 1972 ”. இவ்வளவு உறுப்பினர்களும் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கும் காரணத்தால், ஒவ்வொரு கட்சியிலிருந்தும் ஒரு உறுப்பினர் மட்டும் சுருக்கமாக, இது எப்படி ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வருகிறது என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்களை அழைக்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் 42-வது விதியின் கீழ் கீழ்க்கண்ட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறேன்.

‘கோவை மாவட்டத்தில் அனைத்துப் பஞ்சாலகனிலுமுள்ள 55,000 தொழிலாளர்கள் தங்களின் 19 கோரிக்கைகளுக்காக பிப்ரவரி 12-ம் நாள் தொட்டு பொது வேலைநிறுத்தம் செய்து வருகின்றனர். கோரிக்கைகள் குறித்து திருப்திகரமான, நியாயமான தீர்வுக்கு ஆலை அதிபர்களும் அரசும் முன்வராததால் கிளர்ச்சியுற்றுள்ள தொழிலாளர்கள் பிப்ரவரி 22-ம் நாள் தொட்டு கோவையில் ஆலை அதிபர் சங்கம், ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம், மத்திய தந்தி அலுவலகம் ஆகியவற்றின் முன்பும் மற்றும் தாலுக்கா தலைமையகங்களிலும் மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் தங்களுடைய தீர்மானத்தின் பொருளையும் அவைக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் உட்பட ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் மிகக் கடுமையான நிலைமை கோவை மாவட்டத்தில் மட்டுமின்றி மாநிலம் முழுவதும் தோன்றியுள்ளது.”

தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையில், தொழிலாளர்களுடைய 19 அம்ச கோரிக்கைகளில் முதலாவதானது, மூடப்பட்ட ஆலைகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பது. அதை கொள்கைபூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டு, கடந்த ஜூன் மாதத்திலேயே தொழில் அமைச்சரவர்களும், முதல் அமைச்சரவர்களும்

1972 மார்ச் 3] [திரு. கே. என். குமாரசாமி] ,

மூடப்பட்ட ஆலைகளை இரண்டு மாதங்களில் ஏற்று நடத்துவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை அழைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒப்புக் கொண்டதன் பேரில் போராட்டம் கைவிடப்பட்டது. இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட ஏழு மாதங்கள் ஆகின்றன. இருந்தும், அந்த ஆலைகள் திறந்தபாடிಲ್ಲ. கடந்த டிசம்பர் மாதம் அனைத்துச் சங்கங்களையும் கூட்டி, அரசாங்கத்திற்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை நடந்து, மூடப்பட்ட ஆலைகளை ஏற்று நடத்துவதாகவும், அதைத்தொட்டு 19 கோரிக்கைகள் முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. அதன்பேரில், கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாதங்கள் ஆகியும், அரசாங்கம் எந்த ஆலோசனைக்கும் வராமல், கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 10-ம் தேதி இங்கே சென்னையிலே தொழிலாளர் தலைவர்களை கூட்டிப் பேசி கொள்கை அளவில் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சொன்னாலும், புரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு திருப்தி கிடைக்காமல், கடந்த இரண்டு மாத காலமாக அரசாங்கம் காலதாமதம் செய்து வருவதால், தொழிலாளர்கள் இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்க்கமான முடிவு காண வேண்டும் என்று பிப்ரவரி மாதம் 12-ம் தேதி முதல் மறியல் போராட்டம் நடத்தி, வேலைநிறுத்தம் செய்யும் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் தெரிவிக்கும் விவரங்கள் முழுவதும் இந்த மன்றத்திற்கும், வெளியிலே உள்ள வர்கட்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்தத் தீர்மானம் எப்படி ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வருகிறது என்றும், இதில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு எவ்வளவு என்பதையும் விவரித்துச் சொன்னால் எல்லோருக்கும் நலமாக இருக்கும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேலைநிறுத்தத்தின் காரணமாக, சமுதாயத்தில், தமிழகம் முழுவதும் பெரிய பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக மாறி, இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதும் பொது வேலைநிறுத்தம் ஏற்படும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படும் நிலை, கடுமையான நிலை, சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1972 மார்ச் 3]

சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கருதி, எல்லாச் சிக்கல்களுக்கும் தீர்வு காணும் முறையில், சட்ட மன்றத்தில் இதை விவாதிக்க வேண்டும். மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சார், பிப்ரவரி மாதம் 12-ம் தேதி கோவையில் ஆரம்பித்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் நேற்று முதல் தமிழ் நாடு பூராவும் பரவியிருக்கிறது என்றால், லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கும் நிலையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் மிகக் கேந்திரமாக இருக்கும் தொழிலாளிய பஞ்சாலைத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக பஞ்சாலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகும் நூல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது.. பருத்தியை பஞ்சாக உற்பத்தியாக்கி, விற்கக்கூடிய நிலை இல்லாமல் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துப் பார்த்தால், பொருளாதார நிலையில் சற்று சீர்கெட்டிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது தமிழ் நாட்டில். ஆகவே, இதைத் தொழிலாளர் பிரச்சினையாகப் பார்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது.

அடுத்து, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஜனவரி 10-ம் தேதியே நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி 12-ம் தேதி வேலைநிறுத்தத்திற்கு. ஆக ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாகவே அவகாசம் கொடுத்தும், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் அல்லது எடுத்த நடவடிக்கை போதாமல் தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தும் நிலையில் மறியல் இயக்கம் நடத்தும்போது, நம் சட்டமன்ற உறுப்பினர், இந்து மஸ்தூர் சங்கத்தின் உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய மத்திய ஸ்தாபனங்கள், தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தும், ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்பதில் நியாயம் உண்டு. அம்மாதிரி மறியல் செய்த நிலையில் உடுமலைப்பேட்டையில் ஒரு மில் தொழிலாளரின் மகன், பி.யு.சி. படித்த மாணவன், சபையில் சொல்கிறேன், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், திருமலைச்சாமி என்பவர், தகப்பனாருக்காக சிறை சென்று சிறையில் போதுமான அளவுக்கு கவனம் செலுத்தப்படாமல் அவன் இறந்திருக்கிறான்.

1972 மார்ச் 23]

அதனால் கோவை மாவட்டத்தில் மிகப் பெரிய ஒரு கிளர்ச்சி என்று சொல்வதை விட, வருத்தத்தையும், வேதனையையும் உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. அங்கே நம்முடைய வைத்திய வசதி போதுமானதாக இல்லை என்றும், இப்படிப்பட்ட மிக முக்கியமான பிரச்சினையில் அரசாங்கம் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும், ஆகவேதான் இது ஒரு மிக முக்கியமான விஷயம் என்றும், ஆகவே, நாம் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் சட்டமன்றத்திலே நாட்டு மக்களிடத்திலே விரிவாக விவாதிக்கப்படும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுடையவும் கருத்துக்கள் என்ன என்று ஏற்ற வகையில், இந்தத் தீர்மானம் மிக முக்கியமானது என்பதால், சபையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, மத்தியானம் 1½ மணி முதல் 3 மணி வரையில் ஒரு ஒன்றரை மணி நேரம் விவாதிக்கப் பட்டால் பேருதவியாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have given notice of the following motion :—

‘ I move that the business of the House do stand adjourned to discuss a matter of definite and urgent public importances, viz., death of Mr. Thirumalaiswami, a college student at the Coimbatore Central Jail on the morning of 28th February 1972 and also the strike by over 50,000 textile workers for the past eighteen days ’.

After I have given notice of this, it has come to light that a few more units have also started striking and they have also sought relief from Government. I would therefore like that the proceedings of the House be adjourned and we discuss this question for 1½ to 2 hours. That is the request I would make at the outset.

With regard to the student Thirumalaiswamy, it is mentioned in the papers that he died due to an attack of asthma. We do not know what kind of asthma it is. I am not going into the technical side of it. It is outside the purview of this House. As far as I know, I have consulted some specialists. I do not think any young man can die of asthma. It is an impossibility. So far, such things have not been brought to the medical lime-light also. So, it is quite possible that he died due to some other reason. Therefore, it is a very, very hard thing for us to swallow and

[1972 மார்ச் 3]

also for the public to swallow the theory that he died of asthma. I would like the Government to appoint immediately a committee consisting of high-level specialists and find out what exactly was the cause of the death of the student Thirumalaiswamy.

In fact, we find of late here and there, especially in police lockups people dying. Therefore, it is a matter of grave concern not only for the House but for the entire State. Therefore, I would like the Hon. Chief Minister to give us at least some assurance during the course of his reply. I expect the Hon. Speaker to request the Hon. Chief Minister also to give his views. When he gives his views, I would be very happy to know whether it is possible for the Government to appoint a High Power Committee and find out what exactly was the reason for the death of the student. It is an impossible thing for us to believe this.

In several places, in several lockups attached to police stations we find people dying. We do not know whether any extraordinary violence was applied over the gentleman, we do not know what are reasons, we do not know whether any repressive measures were done in the police lockup itself. In fact this House may remember, a few years ago in my own constituency a similar thing happened and the late Mr. Anna assured us that immediately all the necessary things would be done to find out what exactly was the reason and lot of investigations were undertaken. Later on no satisfactory solution was also found. So, I want to remind this House that this is a thing which has to be stopped.

The police people must not think that they can do anything they like in the lock-up and get away with the whole thing by saying that the person died of asthma or died of other natural causes. This is a very serious matter. This may happen to any one of us. Any one of us may be kept in the lock-up. Ultimately it may be said that the person died of natural causes. It may happen to M.L.As. also. That is the point. It may happen to members of the party in power also. The Government cannot have a joy ride over it. This is a very serious matter which the Government should take note of. This kind of thing happened even when there were other Governments. So, we must find out how exactly this is happening. I want the Government to take serious notice of this matter.

The other point is also there—the textile crisis and the labour crisis. What has the Government done so far? I want to know whether it has woken up from the slumber or whatever it is. What

1972 மார்ச் 3]

[Dr. H. V. Hande]

exactly is the solution? Why not we adjourn the other business of the House and discuss this matter and find out how exactly is the problem to be solved? Now it has spread to Madurai also. There is labour crisis in every place. It is going on in every place. To-morrow we are likely to have a problem with regard to sugar mills. The problem has arisen near Cuddalore, Nellikuppam. Simpson problem is not yet solved. No problem is solved. At the same time problems are increasing. The whole labour aspect may break down ultimately. (There was langhter in some quarters in the House). It is a very serious matter. It is not a matter to be laughed at. You cannot laugh it away. It is not a joke or any such thing. I am quite sure that the Hon. Chief Minister will agree with me that if it is snowballed into a great crisis, ultimately it will affect the stability of the State, the stability of the economy of the State and everything may be thrown into jeopardy. Therefore, I request the Hon. Chief Minister to impartially discuss the whole thing. I would request all the members not to import politics into it. I would be the last man to import politics into it. Let us forget our party affiliations. Let us do something good for the State. I am very much concerned about the future of the State. Therefore, I am very happy if a discussion takes place in a spirit of comradeship opinions and ideas are given without any bias or without any attempt to improve the party position which should be the last thing to be done. I will be very happy if the Hon. Chief Minister in his reply comes forward with his considered views. We should not make it a party issue. We, that is political parties should not try to exploit the situation. I am very much interested in the improvement of the State economy and the labourers. Their position must be properly safeguarded. We must discuss the whole thing in a spirit of comradeship. If we adjourn the other business of the House for two hours and discuss the matter and arrive at a decision, it will be good. Once a decision is arrived at in this House we will all abide by that decision. If such a thing takes place, I am quite sure that it will be in the interest of the State. Otherwise, the stability of the State and the economic stability would be in jeopardy. Nearly about two lakhs of workers are on strike. Simpson problem has yet been solved. It is going on. I will be very grateful if you accede to our request, Sir. Thank you.

[1972 மார்ச் 3]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த அவசர முக்கியமான தீர்மானம் அவையின் முன் விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருவதற்காக நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

பொதுவாக, கோயம்புத்தூரில் இன்று ஒரு பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் அது மிகையாகாது. குறிப்பாக கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்ற மில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்தின் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். மூடிக் கிடக்கும் ஆலைகள் அனைத்தையும் திறக்க வேண்டும். அவைகளைத் திறப்பதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாக அரசாங்கம் பல முறை இந்த மன்றத்திலும் வெளியிலும் வாக்குறுதிகள் தந்திருக்கின்றது. அதற்கு பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதாகவும் அறிக்கை மூலம் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், இன்றிருக்கும் நிலைமை அதுவல்ல.

தொழிலாளர்கள், அவர்களே நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்தின் முன் வைத்து இன்று ஒரு ஸ்டிரைக்கானது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்டிரைக் நடந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அதில் கைதாகி அவர்களில் பலர் இன்று சிறைச்சாலையில் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு மாணவன் இறந்ததாகத் தகவல் வந்தது. அவர் இறந்தது ஆஸ்த்துமா காரணமா, அல்லது அடக்குமுறை காரணமா என்பது பற்றி சொல்வதற்கில்லை. அதைப் பற்றி விசாரணை செய்து அரசாங்கத்தில் பதில் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவானது, இந்தியாவில் ஆம்தாபாத் எவ்வளவு முக்கியமானதோ அது போல் முக்கியமான இடமாக இருக்கின்றது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு பொருள்கள் ஈட்டங்கியிருக்கின்றன. அது மட்டும் அல்லாமல் அங்கே உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்போது பொது வேலை நிறுத்தம் உருவாகி விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு கிளம்பி இருக்கிறது. பொதுவாக தொழில் அரங்கத்தில் இன்று பலவிதக் குழப்பங்களும், சந்தேகங்களும் இருக்கின்றன. ரணத்தால், இந்தப் பிரச்சினை பற்றி விவாதிப்பதற்கு இன்றோ அல்லது நாளை தினமோ அது விவாதிக்கப்பட வேண்டும். பலவித அபிப்பிராயம்

1972 மார்ச் 3] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கூறவேண்டி இருக்கிறது. அதிலே கூட அரசாங்கம் சரியான முறையில் தொழிலாளர் கொள்கையில் நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். நீண்டகாலமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் அவசர முக்கியமான பிரச்சினையை தீர்க்க ஏன் தயக்கம் என்று மறுமுறை கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதைப் பற்றி விரிவாக விவாதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும், அதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

THIRU N. K. PALANISWAMY: My adjournment motions are quite different from this. They relate to settling of disputes. Therefore, I may be permitted to speak.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் தலைவர் பேசியிருப்பதை கவனித்திருப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அவரும் “செட்லிங் ஆஃப் டிஸ்ப்யூட்ஸ்” பற்றித்தான் பேசினார் ஆனரபிள் மினிஸ்டர்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, நடைபெறுகின்ற ‘டெக்ஸ்டைல் ஒர்க்கர்ஸ்’ வேலைநிறுத்தம் பற்றி இங்கே பிரச்சினை. அதைப் பற்றி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகக் கூறுவார்கள். ஆகையினால் இந்த அரசாங்கம் எதுவுமே செய்யவில்லை என்ற தொனியில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதற்காக ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை பற்றி அகில இந்திய தொழிலாளர் தலைவர், தொழிலாள வர்க்கத்தின் பிரபல தலைவர் உடனடியாக தெரிவித்த கருத்து—“இந்த அரசாங்கத்தைப்போல் வேறு எந்த அரசாங்கமும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்ததில்லை. முதலமைச்சர் அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன். அதை ஒரு வெற்றியாக எடுத்து இந்த தொழிலாளர்கள் இயக்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்ப வேண்டும்” என்ற ஒரு நல்ல கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆகையினால் அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று சொல்வது தவறு என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 மார்ச் 3]

நேற்று மாலை கூட மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடன் நேரடியாகப் பேசினேன். “இப் பிரச்சினையில் காலதாமதம் அதிகமாகாமல் செய்ய வேண்டுமென்று நிதியமைச்சருடன் பேசியிருக்கிறேன்; எப்படியும் இந்த மாநிலம் எடுத்த நடவடிக்கைகளும் முயற்சிகளும் வெற்றி பெறவேண்டும்”, என்ற தகவலை என்னிடத்தில் தெரிவித்தார்கள்.

சிறையிலே இறந்துவிட்ட மாணவர் பற்றி பலவித ஐயப்பாடுகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். போலீசாரின் கொடுமை காரணமாக அந்த மாணவர் இறந்திருப்பாரோ என்ற ஐயப்பாட்டினை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். டாக்டரே அப்படிச் சந்தேகப்படுகின்றாரே என்ற எண்ணத்தினாலோ என்னவோ மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடாரும் அந்தக் கருத்தினை வலியுறுத்துவது போல் பேசினார்கள். பொறுப்பு மிக்கத் தலைவர்கள் இப்படிப் பட்டச் சந்தேகங்களை எழுப்பினால் அது மக்களிடையே தவறான ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறையிலே இறந்துபோன மாணவர் ஆஸ்துமானினால் இறந்திருக்கிறார் என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் டாக்டரும் மற்றவர்களும். அவருக்கு ஆஸ்துமா நோய் இருந்ததால்தான் அவர் திருமணம்கூட செய்து கொள்ளவில்லை. அவருடைய இளைய சகோதரர் திருமணம் செய்திருக்கிறார். அவருக்கு ஆஸ்துமா நோய் அதிகமாக இருந்ததால் தனியாக இருந்து சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்ளும்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் சிறையில் தொழிலாளர்களுடன் இருப்பேன் என்று கட்டாயமாகச் சொல்லியதால் தொழிலாளர்களிடையே சிறையில் வைக்கப்பட்டார்.

சம்பவத்தன்று அந்த மாணவர் ஆஸ்துமா நோயினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார். உடனே சிறை டாக்டர் நல்ல மருந்து கொடுத்திருக்கிறார். இரவு முழுவதும் சிகிச்சை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் காலை ஐந்து மணிக்கு இறந்து விட்டார். அவர் இறந்துவிட்டது குறித்து வருத்தப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திரு. சுப்பையா, திரு. நஞ்சப்பா, திரு. சின்னதுரை ஆகியோரும் மாணவர் இறந்துபோனது குறித்த முழு விபரத்தையும், அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை முறையினையும் தெரிந்து, திருப்தியடைந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இறந்துபோன மாணவருக்கு நல்ல முறையிலே மருத்துவம் செய்யப்பட்டதா, போலீசார் அவரை கொடுமைப்படுத்தினரா, என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவதற்கு அவசியமே இல்லை என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களை எழுப்பி, மக்களிடத்திலே ஒரு தவறான எண்ணத்தைக் கற்பிக்க வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறையில் இறந்துபோன மாணவர் குறித்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முறைப்படி விசாரணை செய்து வருகிறார். தொழிலாளர்களையும் சந்தித்து அது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வார். சிறையிலே இறந்துபோன மாணவர் யாராக இருந்தாலும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். அவர் திரு. கழக மாணவர், சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கையெழுத்திட்டு, கடிதம் கூட அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் அவர் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா, அல்லது இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா என்று விவாதிப்பது பொருத்தமுடையதல்ல. இறந்தவருக்காக அனுதாபப்பட வேண்டும். நான் அதற்காக வருந்துகிறேன். போலீசார் மீதும் எந்தவித தவறும் கிடையாது. சிறையிலும் அவருக்கு தீங்கிழைக்கப்படவில்லை. இவ்வளவும் தெரிந்த பின்பும் நம் முன்னாலே உள்ள இந்தப் பிரச்சினையில் நாமே தவறு காண்பது பொருத்தமுடையதாகாது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அந்த மாணவருக்கு சரியான முறையில் மருத்துவம் அளிக்கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புவதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, இங்கே, சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய டாக்டரிடத்திலே அந்த மாணவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை முறை பற்றியும், அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட மருந்து பற்றியும் கேட்டேன். அந்த டாக்டரும், அது ஆஸ்துமா நோய்க்கு கொடுக்கக்கூடிய மருந்துதான், அது நல்ல மருந்துதான் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 மார்ச் 3]

இது எதிர்பாராத ஒரு நிகழ்ச்சி. அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில், யார் மீதும் தவறு இல்லை. இது பற்றி முழு விசாரணை செய்யும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்காது; தயக்கம் காட்டாது என்பதை தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்ட தலைவர்களுக்கு, இது சம்பந்தமாக ஐயப்பாடுகள் தீர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மேற்கொண்டு, தொழில் தகராறு பற்றி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே எடுத்தவைத்த கட்சித் தலைவர்கள் சில பிரச்சினைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில பிரச்சினைகள் இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு மாறுபட்டதாக இருந்தாலும் அதற்கும் பதில் சொல்ல நாங்கள் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைக் கவனிக்கவில்லை; தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்படுகிறது என்ற முறையிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசினார்கள். தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இந்த அரசு தவறி விட்டது என்றெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தமாக ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தைப் போல் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் நலனில் அக்கரை காட்டவில்லை என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறேன். எனவே, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இந்த அரசாங்கம் நடந்து வருகிறது என்று சொல்வார்களேயானால், அது கட்சிப் பிரதி எட்சி விவாதத்திற்குத் தான் பயன்படுமே தவிர, உண்மை நிலைமையைப் புரிந்தவர்கள் அப்படிக்கூற முற்பட மாட்டார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விழைகிறேன்.

1972 மார்ச் 3]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் பெரிதும் கஷ்டப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் ஏழாயிரம் பேர்கள் தான் என்று. மீதிப் பேர்கள் வேலையிருந்தும் வேலை செய்ய விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாதவர்களுக்கு ஆதரவாக, வேலைக்குச் செல்லவில்லை. ஆகவே, வேலை இல்லாதவர் ஏழாயிரம் பேர்கள் தான் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மூடப்பட்டுள்ள கோவை மில்கன் பற்றியும், அவற்றைத் திறப்பதற்கான அவசியம் பற்றியும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் டில்லிக்குச் சென்று என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நமது வற்புறுத்தலினால் மத்திய அமைச்சர் மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட முயற்சி செய்திருக்கிறார். அவர் இது குறித்து மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லியிருப்பதாகவும், மேலும் இதில் காலதாமதம் செய்யக் கூடாது என்று வலியுறுத்தியிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இவ்வளவுக்குப் பிறகும் இதுவரை அனுமதி கிடைக்கவில்லை. தொழிலாளர் நலனில் இந்த அரசு எப்போதும் கண்ணுங்கருத்துமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை பலமறை சந்தித்திருக்கிறோம். அதன் பயனாக கடந்த 18-2-1972 அன்றும், 19-2-1972 அன்றும் தொழிலாளர் பிரிதிநிகளும், தொழிலகிப் பிரிதிநிகளும் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள்.

அவர்கள் 19 கோரிக்கைகளை முன் வைத்தனர். அந்த 19 கோரிக்கைகளில் 17 கோரிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 'ஆக்ஷன் கமிட்டி சேர்மன்' திரு. இராமசாமி நாயுடு அவர்கள் இது நல்ல முடிவாக இருப்பினும், தொழிலாளர்களைக் கலந்து தன் முடிவைத் தெரிவிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால் இதுவரையில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட இது நல்ல முடிவு என்றும், தொழிலாளர்களைச் சந்தித்து அவர்களது எண்ணங்களைத் தெரிந்து முடிவு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 மார்ச் 3]

சொல்வதாகவும் கூறிச் சென்றார்கள். அவர்கள் கொடுத்த 19 கோரிக்கைகள் என்ன என்பதையும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோரிக்கைகளின் தன்மையினையும் இங்கு விளக்கிட விரும்புகிறேன்.

கோவையில் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை அரசு திறக்க நடவடிக்கை எடுக்கவும், அரசு மேற்படி பஞ்சாலைகளைத் திறந்து நடத்தும் வரை ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களுக்கும் நிவாரணமாக ரூ. 100 அளிப்பது. இது முதலாவது கோரிக்கை. சோமசுந்தரம் மில்லை மத்திய அரசின் நிதி உதவிக்கு கரத்திராமல் மாநில அரசு ஏற்று நடத்தும். ஆனால் இதுபற்றி மத்திய அரசின் அனுமதி பெறவேண்டும். காளிஸ்வரம் மில், கோவை ஸ்பின்னிங் மற்றும் வீவிங் மில் ஆகிய பஞ்சாலைகளையும் மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்தவுடன் மாநில அரசு ஏற்று நடத்தும் என்று உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாலைகளை மூடியதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் நிவாரணத்திற்கு ரூ. 3 லட்சம் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்படும் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது தொழிலாளர் மீது இந்த அரசுக்குள்ள அக்கரையினை குறிக்கவில்லையா என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

ஊதிய உயர்வும், பஞ்சப்படி உயர்வும் அளிப்பது இரண்டாவது, மூன்றாவது கோரிக்கைகளாகும். தொழில் தகராறு சட்டப்படி ஒரு விசாரணைக் கோர்ட்டின் முடிவுக்கு இப்பிரச்சினை விடப்பட்டு, அதன் முடிவு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது கோரிக்கையாக, தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கு வேலைக்குத் தக்க ஊதியம் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

வேலைக்குத் தேவையான எல்லா நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கும் வேலைக்குத் தகுந்த கூலி வழங்கப்படும். அதனால் எந்த வேலை முறையிலாவது இழப்பு ஏற்படுமென்று கருதினால் மூன்று மாதத்திற்கு தொடர்ந்து அந்தப் பகுதியை (ஷிப்ட்) நடத்த வேண்டுமென்றும், அந்த மூன்று மாதத்திற்கும் கூலி குறைக்கப்படாமல் தொழிலாளர்

1972 மார்ச் 3] [திரு. என். வி. நடராசன்]

களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்று, இதற்கிடையில் இப்பிரச்சினையைப் பற்றி தொழிலாளர் நல ஆணையர் விசாரித்து முடிவு கூறுவார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர் வாரிசுகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்தல் என்பது ஐந்தாவது கோரிக்கை.

தொழிலாளர்களின் வாரிசுகள் வேலைக்குத் தகுதி உள்ளவராக இருந்தால் வேலை அளிப்பதில் முதல் சலுகை கொடுக்கப்படும் என்று உறுதி கூறப்பட்டது.

குறைந்தபட்ச போனஸ் 8.33 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது 6-வது கோரிக்கை.

குறைந்தபட்ச போனஸ் 8.33 சதவிகிதமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே டில்லியில் நடைபெற்ற முத்தரப்பு மாநாட்டில் நாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். மற்ற மாதில அமைச்சர்கள் நமது இக்கருத்தினைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து அதற்கான சட்டம் இன்னும் வரவில்லை. விரைவிலே சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சட்டம் வந்தவுடன் அமல் நடத்தப்படும்.

கோரிக்கை எண் 7—கிராஜுட்டி (பணிக்கொடை) ஒரு வருட சர்வீசுக்கு ஒரு மாதம் ஊதிய விகிதத்தில் அளிப்பது என்பதாகும்.

இப்பொழுது 15 நாள் ஊதிய விகிதத்தில் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் தமிழக அரசு ஒரு மாதம் ஊதிய விகிதத்தில் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது. இதுகுறித்து மத்திய அரசின் சட்டம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோரிக்கை எண் 8—பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய வேலைவாய்ப்பு அளித்தல்.

பெண் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதைப் பாதுகாக்க, மாற்று வேலை கொடுப்பது, கோன் வைண்டிங் பிரிவில் பயிற்சி அளிப்பது, தங்கள் விருப்பப்படி வேலையை விட்டு ஓய்வு பெற திட்டம், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வேலை உறுதி அளிப்பது போன்ற பிரச்சினைகளை கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 மார்ச் 3]

கோரிக்கை எண் 9—மேஸ்திரிகள் சம்பளத்தை மாற்றியமைத்தல்.

இப் பிரச்சினை குறித்து விசாரணைக் கோர்ட்டு முடிவுக்கு விடப்படும்.

கோரிக்கை எண் 10—வைப்பு நிதி, தொழிலாளர்கள் நல ஈட்டுறுதி, கூட்டுறவு ஸ்டோர் இவைகளின் நிலுவைத் தொகையை நிர்வாகத்தினரிடமிருந்து அரசு வசூல் செய்தல்.

வைப்பு நிதி, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி, கூட்டுறவு ஸ்டோர் இவைகளின் பாக்கித் தொகையை வசூல் செய்ய துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

கோரிக்கை எண் 11—படி அரிசித் திட்டம்.

நியாய விலையில் அரிசி விற்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். கையிருப்பிற்கு தக்கவாறு அளவு அதிகரிக்கப்படும்.

கோரிக்கை எண் 12—தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட காலத்திற்கு உதவிப் படி கொடுப்பது.

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில் நிர்வாகத்தினர் மாதிரி நிலை ஆணைச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி நடப்பார்கள். ஆனால் விசாரணையைத் தொழிலாளர்கள் வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்யக் கூடாது என்றும் கூறப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 13—இரண்டாவது பஞ்சாலை சம்பளக் குழு சிபாரிசுகளை அமல்படுத்துவதினால் ஏற்படும் சிக்கல்களை சரிசெய்தல்.

தொழிலாளர் ஆணையர் இப்பிரச்சினையை விசாரித்து, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தனது முடிவினை அறிவிப்பார்.

கோரிக்கை எண் 14—கோவையிலுள்ள ஈட்டுறுதித் திட்ட மருத்துவ மனையில் போதுமான படுக்கை வசதியின்மை முதலிய குறைகளைத் தீர்ப்பது.

இதுபற்றி முடிவு செய்ய தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்படும்.

கோரிக்கை எண் 15—கோவையில் வைப்பு நிதி அலுவலகம் திறப்பது—இந்தப் பிரச்சினை மாநில அரசுக்கு உட்பட்டது அல்ல. மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுபற்றி

1972 மார்ச் 3]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

ஏற்கெனவே மத்திய அரசிற்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்பப்பட்டது. அதை மத்திய அரசு ஏற்கவில்லை. இது பற்றி மீண்டும் மத்திய அரசுக்கு கடிதம் அனுப்பப்படும். மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு இதை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

கோரிக்கை எண் 16—இயந்திரங்களின் வேகத்தை அதிகரிப்பதால் வேலைப்பளு அதிகரிப்பு—தொழிலாளர் ஆணையர் இப்பிரச்சினை குறித்து விசாரித்து கனது முடிவினை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அறிவிப்பார்.

கோரிக்கை எண் 17—தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம் ஈட்டுறுதித் திட்டம்—வைப்பு நிதித் திட்டம் முதலிய ஆலோசனைக் குழுக்களில் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தல். தொழிற்சங்கங்கள் இதுபற்றி ஆலோசனைகள் கூறினால் அவைகளை அரசு பரிசீலிக்கலாம்.

கோரிக்கை எண் 18—தொழிலாளருக்குப் போதிய தொழிற் தகராறுகளை விரைவில் தீர்த்து வைத்தல்—இப்பொழுது நடைமுறையில் காணும் இடர்பாடுகளை மத்திய அரசிற்குத் தெரிவித்து அதுபற்றி மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படும்.

கோரிக்கை எண் 19—தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60 ஆக உயர்த்தல்—இது இளம் சமுதாயத்தினரை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டிய பிரச்சினை, இதைப்பற்றியும் யோசிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையில் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் வேலைநிறுத்த முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். தற்பொழுது அரசாங்க அலுவலகங்கள், மத்திய அரசு அலுவலகங்கள் முன்னரும் தொழிலாளர்கள் மறியல் செய்து வருகின்றனர். இவற்றை எல்லாம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நமது திரு. ஹாண்டே அவர்கள் எங்கே பார்த்தாலும் தொழிலாளர் பிரச்சினை என்பதாகச் சொன்னார்கள். எதனால் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன? எல்லோரும் உட்கார்ந்து

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 மார்ச் 3]

பேசலாம். தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான பிரச்சினைகளை எல்லாம் உடனடியாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டே வருகிறது. ஆனால் எந்த எந்தப் பிரச்சினைகளில் ஒரு சமூகமான தீர்வு காணப்படவில்லை, ஏன் காணப்படவில்லை என்றால், அவை அரசியல் பிரச்சினையாக மாற்றப்பட்டு இருப்பதுதான். அங்கே தான் குழப்பம். தமிழ் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மற்ற மாநிலத்தவர்கள் எல்லாம் போற்றக்கூடிய அளவில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை இந்த தொழிலாளர் நல அரசினால் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்பட்டே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எதுவும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பது இல்லை. தீர்க்கப்படாமல் ஒன்றிரண்டு இருப்பதற்குக் காரணம் அரசியல் ரீதியாக அவை மாற்றப்பட்டிருப்பதுதான். அதற்கு இந்த அரசுமீது குற்றம் சாட்டுவது நியாயமாகாது.

கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம் இனிதே முடிவு பெறவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு மிகுந்த அக்கரை இருக்கிறது. ஆகவே முதல்வர் சார்பிலேயே கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு---வேலைக்குத் திரும்பட்டும். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை இந்த அரசு நல்ல முறையில் எல்லோரையும் கலந்துபேசி தீர்த்து வைக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இந்த அரசு என்றைக்கும் செயல்படும். ஆனால் தொழிலாளர்களது தலைவர்கள் திறந்த மனத்தோடு, தாய்மையான எண்ணத்தோடு இந்த அரசுக்கு ஆதரவு தரத் தயாராய் இருக்கிறார்களா? பிரச்சினைகள் சிக்கலாக்கப்படுவதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தது அல்ல; எனவே இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம் : வேலைநிறுத்தம்பற்றி முடிவு எடுத்த போதே மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை உடனடியாகத் திறக்க வேண்டும் என்பதற்கு—மாநில அரசும் அவற்றை எடுத்து நடத்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசும் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை எடுத்து நடத்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள பிரச்சினை எல்லாம் “அவ்வாறு எப்போது எடுத்து நடத்தப்படும்?” என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்பது தான்.

1972 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அடிபட்டவனையும், அடித்தவனையும் ஒரே மதிரியாக வைத்து சமாதானம் சொல்கிறமாதிரி பேசுகிறார். மூடப்பட்ட மில்களை எடுத்து நடத்தத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்பதாக இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் முதல்வர் அவர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி எடுத்து நடத்துவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டியது மத்திய அரசாங்கம். இதுபற்றி நாங்கள் பலமுறை வற்புறுத்தி வந்திருந்தும் கூட இதுவரை அவர்கள் அதற்கான அனுமதியை அளித்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அப்படி இருக்க, மத்திய அரசும் சொல்லுகிறது மாநில அரசும் சொல்லுகிறது என்பதாகப் பொதுவாகப் பேசுவது சரியல்ல. மத்திய அரசிடம் இருந்து நாளைக்கே உத்தரவு வரட்டும்—உடனே இந்த அரசு அவற்றைத் திறக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்கிற உறுதி மொழியை இப்பவும் நான் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். அதைத்தவிர இன்னும் ஒரு மாதத்தில் திறப்பதாக நாங்கள் உறுதி அளித்து—மத்திய அரசு ஒரு மாதத்தில் அதற்கான அனுமதியை அளிக்காவிட்டால்—கொடுத்த உறுதிமொழிப்படி மில்லைத் திறக்கவில்லை என்பதற்காக மற்றுமொரு கிளைப் போராட்டம் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்தவுடன் முடிக்கக் கிடக்கும் அந்த மில்களை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது 17 கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டதை செயல் கமிட்டி தலைவர்களும் ஒப்புக் கொண்டு, தொழிலாளர்களிடத்தில் கேட்டுச் சொல்வதாகப் போனார்கள்—அரசின் முடிவு நியாயமானது என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னார். அதே நேரத்தில் இந்தக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக செயல் கமிட்டியினர் பேசியபோது “மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பது சம்பந்தமாக தேதியை முடிவு பண்ணுங்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கிற 3 லட்சம் உதவித் தொகைகூட வேண்டியதில்லை. தேதியை நிர்ணயம் பண்ணுங்கள் அல்லது திறக்கப்படும்வரை இந்த உதவித் தொகையை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினார்கள். அதை அரசாங்கம் யோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒன்றும் செய்யவில்லை.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1972 மார்ச் 3]

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக 17 கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்கள். கோவையில் நிலவும் விலைவாசிப் புள்ளிக்கு ஏற்ப பஞ்சப்படி கொடுக்கவேண்டும் என்பது தொழிலாளர்களுடைய ஒரு கோரிக்கை. மாநில அரசே இதைக் கொண்டு வரலாம். மத்திய அரசை அணுகத் தேவையில்லை. இடைக்கால சம்பள உயர்வை மாநில அரசே ஆலை முதலாளிகளை வற்புறுத்தி கொடுக்கச் செய்யலாம். ஒரு ரூபாய் சம்பள உயர்வை அதிகப்படுத்தவே மில் முதலாளிகள் மறுக்கிறார்கள்.

பொதுவாக தொழிலாளர்களுடைய பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொண்டதே தவிர செயல் அளவில் எதையும் வற்புறுத்த முன்வரவில்லை. அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுகிறோம். இதை நீதிபதி விசாரணைக்கு அனுப்புகிறோம் என்பதாகச் சொல்லி அரசாங்கம் தன்னுடைய நேரடிப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்திருப்பதால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. படி அளிகித் திட்டமும் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவை பற்றி எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பதாக இந்த அரசு உறுதி அளிக்க வேண்டும். மில் முதலாளிகளை வற்புறுத்தி இடைக்கால சம்பளக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதில் காலதாமதம் காட்டக் கூடாது என்பதுதான் செயல் கமிட்டியின் கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசுதான் அனுமதி அளிக்க வேண்டும். இந்த விஷயம் பூராவும் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அடுத்து 17 கோரிக்கைகளை ஒப்புக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆயினும் பேச்சு வார்த்தை முடிவுறாததற்குக் காரணம் ஊதிய உயர்வா— அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுவது, பிராவிடென்ட் பண்டா— கமிஷனுக்கு விடுவது என்பதாக சர்க்கார் நேரடிப் பொறுப்பேற்காது தட்டிக் கழிக்கிற அளவில் தான் அந்தக் கோரிக்கைகளை ஒப்புக் கொண்டார்கள். முதலாளிகளை நேரிடையாக சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி இந்தக் கோரிக்கைகளை செயல்படுத்த முன்வராத காரணத்தினால்தான் அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் முறிந்தன.

1972 மார்ச் 3] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

இப்போது மத்திய சர்க்காரின் தீர்ப்புக்கு அதிகமாக சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ 10 அதிகமாகக் கொடுக்கப்படி சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிற மாதிரி, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் செய்ய முன்வரவில்லை. அதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இது பற்றி நானும் தீர்மானம் ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்றாலும் என் கட்சித் தலைவர் பேசிய காரணத்தினால் முன்பு பேச முடியவில்லை. பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் இந்தியப் பிரதமரைச் சந்தித்து மகஜர் கொடுத்தார்களே, அப்போது இந்தத் தேதிக்குள்ளாக என்பதாக ஏதாவது காலவரையறை நிர்ணயிக்கப்பட்டதா? முடப்பட்ட மில்கள் இத்தனை மாதத்திற்குள்ளாகத் திறக்கப்படும் என்பதாக தேதி நிர்ணயம் செய்து சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

சிறையில் இறந்த மாணவன் சம்பந்தமாக நீதி விசாரணை வேண்டுமென்ற எண்ணம் மக்களிடத்திலே இருக்கிறது. சிறைச் சாலையில் என்னதான் நடக்கிறது? ஏன் திடீர் திடீர் என்று சாகிறார்கள் என்பதை தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதியேற்படும். மாணவர் உலகத்திற்கும் திருப்தி ஏற்படும். இதையும் சற்று ஆலோசித்துச் சொல்வார்களானால் அவர்கள் சொல்கிற பதிலே நாம் ஏற்க முடியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்க விரும்புவது அந்த ஆலைகள் எல்லாம் எப்போது திறக்கப்படும்? அந்த ஆறு ஆலைகளும் இந்த மாதமே திறக்கப்படுமா? அல்லது அடுத்த மாதம் திறக்கப்படுமா? எந்தத் தேதியில் திறக்கப்படும். இந்த மாதத்தில் இல்லாவிட்டால் அடுத்த மாதத்திலாவது திறக்கப்படுமா? எந்தத் தேதி என்பதை அரசு அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியுமா என்பதுதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படி அறுதியிட்டுச் சொல்கிற அதிகாரம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா, அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா என்பதை விஷயம் தெரிந்த திரு. தங்கமணி அவர்களே சொல்ல வேண்டும்.

[1972 மார்ச் 3]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கலந்துகொண்டு சொல்லுங்கள். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இது மத்திய அரசின் பொறுப்பா, மாநில அரசின் பொறுப்பா என்பதை அவர்கள் ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மூடப்பட்ட மில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கான சம்மதம் அளிப்பது மத்திய அரசா, மாநில அரசா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, 'சோம சுந்தரா மில்லை நாங்களே திறப்போம்' என்று அறிவிக்க முடிகின்றபோது, . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போதும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது தவறாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சோமசுந்தரா மில்லை நாங்கள் திறக்கப் போவதாகச் சொன்னபோது, அதாவது அவர்கள் தர வேண்டிய 51 சதவீதத் தொகை இல்லாமலேயே நாங்கள் திறக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அதாவது மொத்தப் பணத்தையும், நாங்களே போடுவதாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அதற்கும் இன்னும் மத்திய அரசிலிருந்து சம்மதம் வரவில்லை. இதற்கும் சம்மதம் இன்னும் வரவில்லை. இப்பொழுது சொல்லுங்கள், இதற்கு சம்மதம் அளிப்பது மத்திய அரசா? அல்லது மாநில அரசா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய அரசின் சம்மதத்தின் அடிப்படையில் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறீர்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டம் தெரிந்தவராக இருக்கிறீர்கள். எனக்குத் தெரியாததால் தான் கேட்கிறேன். நீங்கள் சொல்லுங்கள். மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளிப்பதா, மாநில அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளிப்பதா என்பதற்கு மட்டும் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் சொல்ல வந்த விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டு, நான் பதில் அளிக்கிறேன்.

I do not want to be diverted

இன்றைக்கு சம்பள

1972 மார்ச் 3] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

போர்டு சிபாரிசுகளை தென்னிந்திய மில் முதலாளிகள் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று தென்னிந்திய மில் முதலாளிகளை வற்புறுத்த மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு 10 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. மில் முதலாளிகளை அழைத்துப் பேசி அரசு ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்தால், தொழிலாளர் போராட்டம் நிற்பதற்கும். சர்வ சங்கங்களும் ஒத்துக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, இந்த ஆலைகளைத் திறப்பது சம்பந்தமாக, இதைத் தனியாக, இந்தச் சபையில் பேசுவது மாதிரியாக சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரையும் சேர்த்து வைத்துப் பேசினால் உதவிகரமாக இருக்கும். ஜூலை மாதம் ஆலைகளைத் திறக்க முடியும். இரண்டு மாதத்தில் ஆலைகளைத் திறக்க முடியும், திறப்போம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் இதைச் செய்யவேண்டும். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆலைகளை யார் திறப்பது என்ற விவகாரத்திற்குப் போகவில்லை. பல சமயங்களிலே தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களின் பிராவிடென்ட் பண்டுக்கான பங்கைச் செலுத்தவில்லையானால், அவர்களைச் சிறையில் வைக்க மாநில அரசாங்கங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மத்திய அரசு என்கிற நிலை வருகிறபோது, மத்திய அரசோடு பேசி, சம்பந்தப்பட்ட மத்திய அரசு அமைச்சர்களும் மாநில அரசு அமைச்சர்களும் கலந்துபேசி, மூன்று வாரத்திற்குள்ளாக நடவடிக்கை எடுத்து, மூடப்பட்ட மில்கள் எப்போது திறக்கப்படும், எந்தத் தேதியில் திறக்கப்படும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். மாநில அரசு மத்திய அரசைக் காண்பிக்க, மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் காண்பிக்க என்கிற நிலை வரக்கூடாது. இது யாருடைய பொறுப்பு, மாநில அரசினுடையதா, மத்திய அரசினுடையதா என்பதைத் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் சொன்னால், 'நாங்கள் ஏமாற்றுகிறோம்' என்கிற குற்றச்சாட்டு எங்கள் பேரில் ஏற்படுகிறது. மாநில அரசு அதிகாரபூர்வமாக இதற்கு தேதியை நாங்கள் நிச்சயிக்கிறோம் என்ற அளவில் சொன்னால் போதும்.

[1972 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எந்தக் கணத்தில், 'ஒப்புதல் தந்துவிட்டோம்' என்ற உத்தரவு கிடைத்தாலும் அதற்கான தேதியைக் கொடுக்கலாம். எந்த நேரத்திலும் ஒப்புதல் கிடக்கலாம். அதற்குத்தான் ஒவ்வொரு வினாடியும் காத்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே பலமுறை டெல்லிக்குச் சென்று, தொடர்புடைய அமைச்சர்களிடத்தில் பேசியிருக்கிறோம்: நானே இதைக்குறித்துப் பேசியிருக்கிறேன். 'நீங்கள் செல்லுங்கள், மூன்று மணி நேரத்தில் அதற்கான உத்தரவு அனுப்பி விடுகிறோம்' என்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் சொல்லியும், உத்தரவு கிடைக்கப் பெறாமல் திரும்பி வந்திருக்கிறோம். இதுகுறித்துக் கடிதப் போக்குவரத்து மூலமாகவும் கேட்டு வருகிறோம். தந்தி அடித்திருக்கிறோம். தொலைபேசியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் விவரம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடத்திலும் பேசியிருக்கிறோம். நாள்தோறும் இதற்கான உத்தரவை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். மாநில அரசு தன்னுடைய பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்கவில்லை. மத்திய அரசிலிருந்து எந்த நேரத்திலும் உத்தரவு வரலாம் என்று எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் 3 லட்சம் ரூபாய் அளிக்கிறோம் என்று சொன்னோம். இந்தியாவில் பிற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், பிற மாநிலங்களில் நூற்றுக்கணக்கான தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 22 மில்கள்தான் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் என்று தமிழ் நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? தமிழ்நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கரவொலி)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, முழுமையான விவரங்களை மாநில அரசிடம் மத்திய அரசு கேட்டு, அந்த விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிற கருத்து சொல்லப் படுகிறதே, அது உண்மையா? இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்து தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எல்லா விவரங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சந்தேகத்திற்கு இடம் கிடையாது. ஒன்றிரண்டு கோர்ட் விவகாரம் இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கோர்ட் விவகாரம் உள்ளவை நீங்கலாக மூன்று மில்களை எடுப்பதற்கான அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மில்களை மாநில அரசு எடுத்து, அதற்கான முழுப்பணத்தையும், முழுப் பொறுப்பையும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொல்லியும், கடிதம் எழுதியும், தந்தி அனுப்பியும், அதற்கான பதில் மத்திய அரசிலிருந்து இன்னும் வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் மாண்புமிகு எதிர்தரப்பு உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்குள்ள நிலைமைகளை நீங்கள் அருள்கூர்ந்து தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் செய்துவரும் உதவிகளைக்கூட மறைத்து விட்டால், அது சமுதாயத்திற்கும், மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் முட்டுக்கட்டையாக அமைந்துவிடும். நடைபெற்ற உண்மைகளை தொழிலாளர்களிடத்தில் எடுத்துக்கூறினால், அவர்கள் ஆறுதல் கொள்வார்கள், யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்கிற உண்மை நிலவரம் தெரியவரும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை ஒரு பொது விவாதம் போல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கும் மேலாக, இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்ததற்கான அவசியமே இல்லை. நிதிநிலை அறிக்கைமீது நடக்கும் இந்த 7 நாள் விவாதத்திலே பேசும்போதுகூட இதைப்பற்றிச் சொல்லலாம். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(4) அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1-3-1972-ம் நாள் நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தில் எடுத்த முடிவிற்படி 10-3-1972 வரை பேரவையின் நிகழ்ச்சி விபரம் ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களுக்கு அச்சிட்டு அனுப்பியுள்ளவாறு நடைபெறும்.